

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marție, Joia și Sâmbata

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

ARCHIEPISCOPUL ȘI METROPOLITUL IOAN MEȚIANU.

Nou alesul arhiepiscop și metropolit al Românilor ortodocși din Transilvania și Ungaria, înalt Preasfințitul domn *Ioan Mețianu*, până acum episcop al dieceșei Aradului, este fiu eșit din sinul poporului, care a dat atâta bărbați vrednici și binemeritați pentru biserică, neam și patrie.

Crescut în atmosfera sănătoasă a vieții dela țără, s'a ridicat până la cea mai înaltă poziție, ce o pôte da poporul român din patria noastră, unui fiu ales al său.

Părintele Ioan Mețianu s'a născut la 9 Maiu 1828 în frunțașă comună *Zernești*, din comitatul Făgărașului. Pe tatăl său l'a chemat *Bucur*. El a fost cantor la biserică și proprietar abia de frunte din *Zernești*. Se ocupa totodată și cu cărușia și adese-ori făcea calea lungă până la Lipsca, de unde pe acele timpuri se aduceau în măsură mare feliuriți articli pentru trebuințele pieței din Brașov și din România; iară mama sa a fost ficia fostului protopop *Ioan Baiul*, tot de acolo, și sora renumitului Coconu Baiu de pe atunci. Numele ei era *Maria*, o femeie înzestrată cu multe frumoșe însușiri.

Ea a fost adevărată crescătoare a fiului Ioan, căci tatăl lui murise deja în anul 1831, când tinărul abia era de 3 ani. Ajungând etatea de școlă, la stăruințele mamei sale a intrat în școlă *elementară* din locul natal, dovedind de mic istețime și sporiu în studii. Astfel a fost dus la Brașov, unde după terminarea școlilor *normale*, a intrat în *gimnasiul* romano-catolic de acolo, de unde trecu mai târziu la *liceul* romano-catolic din Cluj. Aici a ascultat și terminat *cursurile filosofice*. După aceea, la anul 1847 a intrat în institutul *teologic* din Sibiu, care tocmai a fost din nou organizat din partea fericitului episcop, mai târziu arhiepiscop și metropolit Andreiu bar. de Șaguna. La anul 1850 a terminat cursurile clericale, prescrise pe acel timp.

Căutându-se pe atunci mai mulți indiviți, pentru a fi aplicați în posturi civile, dela cari până atunci erau eschiși Românii gr.-or. din Transilvania, și mai ales de pe teritoriul fondului regiu: tinărul cleric Ioan Mețianu, la îndemnul și sfatul bărbaților noștri frunțași din acele părți, primi postul de *protonotariu* al Branului. În anul următoriu ocupă asemenea oficiu în comuna sa natală. În acest oficiu a stat până la 1853.

În acest an urmând creșterii sale de mai nainte, îndemnului său intern și vocațiunei de a servi la altariul Domnului, — a trecut în serviciul bisericeșii, fiind instituit *paroch* în parochia a două din opidul Râșnov, în țara Bârsei, protopresbiteratul pe atunci al Brașovului III. În cealaltă parochie funcționa ca paroch *Rudolf Petric*. Instituirea acésta s'a făcut la cererea poporului de acolo și la recomandarea protopresbiterului tractual *Petru Gherman*, în urma resignării dela oficiu a parochului *Ioan Nan*, devenit bătrân și neputincios. Astfel episcopul eparchial Șaguna, primind resignațiunea parochului Ioan Nan și încuviințând rugarea poporului, a chirotonit pe clericul Ioan Mețianu, la 4 Novembre 1853 diacon, iar la 5 Novembre a. a. preot, dându-i și darul de spiritual, și l'a provădut cu singilie pentru numita parochie.

Părintele Ioan era *căsătorit* încă dela 5 Novembre 1850, cu *Maria Nan*, ficia parochului numit din Râșnov Ioan Nan, căruia i-a urmat în oficiu. Timp de 16 ani și 5 luni a avut fericirea a avea lângă sine pe vrednica consortă și de toți iubita preotășă, care muri la 21 Martiu 1867.

Căsătoria le-a fost binecuvântată cu 8 copii, dintre cari astăzi trăesc trei:

1. *Maria*, născută în 5 Aprile 1854, măritată după avocatul și membrul corporațiunilor noastre bisericeșii Nicolae Garoiu din Zernești.
2. *Iancu*, născut în 9 Iuliu 1856 și căsătorit cu Elena Grossu din România. Iancu este doctor în drepturi și proprietariu. Trăescă ași în Zernești.
3. *Eugeniu*, născut la 10 Decembre 1864. E doctor în drepturi și avocat în Brașov.

Iară cei morți sunt următorii:

1. *Ioan*, născut în 1851, mort în 12 Decembre 1853;
2. *Pompiliu*, născut în 1855, mort tot atunci;
3. *Elena*, născută în 1852, mōrtă în 1873;
4. *Eugenia*, născută în 1860, mōrtă în 1863;
5. *Eugeniu*, născut în 1862, mort în 1863, — astfel că Eugeniu și Eugenia au fost îngropați deodată

În Râșnov a funcționat până în luna April 1857. Atunci, la 1 April 1857, a murit fratele său Bartolomei, vice-protopopul și parochul uneia din parochiile Zerneștilor, și astfel părintele Ioan s'a strămutat în locul lui, la Zernești.

Eminentele lui calități pastorale, l'au scos în curând la ivelă, atrăgând asupra-i atențiunea superiorității sale bisericeșii și în special a episcopului Șaguna. Acesta la 1858 în conțelegere cu consistorul diecesan, dispensază în ședința dela 17 Aprile 1858 sub Nr. protoc. 382, pe protopresbiterul tractului Brașov III. dela oficiul protopresbiteral, ne mai putând acela, din cauza bătrânețelor, corespunde pe deplin oficiului său, și îl pune în „stare de odihnă”, lăsându-i-se $\frac{2}{3}$ din venitele protopresbiteratului, și de *administator tractual* instituit pe parochul din Zernești *Ioan Mețianu*, cu reședința în Zernești. În acésta calitate de șef tractual, după constatarea lui Șaguna însuși, „fiind înzes-

trat cu însușiri și învățături corespunzătoare, a desvoltat o activitate destul de laudabilă, atât în trebile bisericeșii cât în cele școlare, spre îndestulirea mai marilor săi, a preoțimei atârnatore și a poporului din întreg tractul.” Astfel după o administrare de 2 ani și jumătate, „la rugămintea întregii preoțimi tractuale” din 12 August 1860, îl denumesce la 3 Novembre 1860 de *protopresbiter definitiv* al tractului devenit vacant prin mōrtea protopopului în retragere Petru Gherman. Cu acésta ocaziune înse, spre a ușura administrarea tractului, s'a strămutat reședința în Zernești: centrul protopopiatului. Insuși Șaguna a dispus în actul denumirii, „că protopopiatul acesta are a se numi pe viitoriu cu numele lui cel vechiu, adică: *Protopopiatul Branului*”. Chirotesiarea întru protopresbiter a primit-o la 23 Octobrie 1860. (Veți Nr 976, din 860.)

Părintele Ioan Mețianu s'a dovedit în acésta calitate de un bun și isteț conducător al afacerilor bisericeșii, școlare și epitropesci, și preste tot culturale, precum și de un priceput organizator pe toate terenele vieții noastre publice. Era neobosit în stăruințele sale pentru înființarea de școli, ridicarea de biserici, insistând preste tot pentru a se pune temeliala fonduri menite a promova interesele bisericeșii și poporului nostru. Purcederea sa, ajutată de o temeinică cunoșcere a poporului și de o mare bogăție de experiențe, și însoțită de o energie înțeleptă și plină de tact, i-a câștigat simpatia și iubirea tuturor, chiar și a străinilor cu cari venea în atingere, făcându-l cunoscut departe preste hotarēle tractului al cărui șef era.

Activitatea sa de paroch și protopresbiter a fost acoperită de însemnate succese; a organizat, regulat și provădut cu dotațiune, toate parochiile din tract, a zidit din nou mai toate edificiile școlare, înzestrându-le cu învățatori buni și cu recușitele de învățământ necesare, astfel încât le-a ridicat la nivelul recerînțelor pedagogice, satisfăcând astfel pretensiunilor organelor școlare superioare și cerințelor legii. A stăruit mult pentru regularea și sporirea averilor bisericeșii, punându-și adeseori totă influința pentru înzestrarea parochiilor sale cu porțiuni canonice și pentru înființarea de fonduri preoțesci și școlare, ca să asigure astfel viitorul preoților și al școlilor confesionale. Indată ce intră în valoare de lege articolul LIII din 1868 despre egala îndreptățire a confesiunilor, pe dēnsul îl aflăm mergând adeseori pe la ministeriu, și reclamând ca preoții și învățătorii români din comunele amestecate cu Sași, să fie dotați deoporivă cu cei ai Sașilor, din venitele comunale; ceea-ce și esoperă, căci pe acel timp bisericeșii și școlile gr. or. din comunele mestecate nu trăgeau nicăiri în Transilvania atâtea folose din venitele comunale, ca în protopresbiteratul admnistrat de părintele Mețianu.

Precât de mult s'a îngrijit de bunăstarea materială a comunelor încredințate păstoriei sale, pe atât n'a dat uitării nici desvoltarea simțului religios în popor și al iubirii cătră învățătură, îndemnând a-și da copiii cu talent la școle și mai mari.

Dar părintele Mețianu n'a fost mai puțin activ și pe alte terene ale vieții publice. Cum atinserăm, el a luat parte la toate adunările naționale mai însemnate. A fost în anul 1864 deputat dietal la dieta din Cluj, ales din partea districtului Făgăraș, iar dela introducerea vietii constituționale până la trecerea sa în Ungaria, ca vicariu la Oradea-mare, n'a încetat a fi membru conducător al municipiului Făgăraș, unde — precum se scie și din foile noastre de pe atunci — forțe mult s'a luptat pentru susținerea limbei noastre materne în oficiu. Al lui este meritul că ținutul Branului s'a format într'un cerc politic, și a obținut judecătoria regéșcă și pretură; al lui este în mare parte și meritul că comuna Zernești, din un sat mare curat românesc, s'a ridicat la nivelul unui opid.

Iubirea generală ce și-a câștigat-o părintele Mețianu în mijlocul credincioșilor săi, nu s'a împușinat nici după depărtarea sa din sinul lor. Acésta o dovedește între altele și faptul că în 1875 — când era deja vicariu episcopesc la Oradea-mare — comuna Zernești, voind a-și arăta recunoștința față de binemeritul său părinte sufietesc, i-a trimes la diua numelui un pocal de argint aurit, cu următoarea inscripțiune:

„Comitetul parochial din Zernești, în semn de recunoștință și devoțiune părintelui vicariu episcopesc Ioan Mețianu, la 7 Ianuarius 1875”.

De însemnat este și acea împregiurare din activitatea de până acum a părintelui Mețianu, că în urma legii din 1858 — pentru întregirea armatei — retrăgându-se feciorii din cercul Branului, în urma referințelor lor speciale, dela obligământul militar, pentru care fapt părinții lor erau tare asupriți cu esecutiuni militare, încât mulți trebuiră să emigreze în România, părintele Mețianu în anii 1864—65 interveni de o parte la guvernul și comanda generală de atunci, ca să înceteze cu esecutiunea, iar de altă parte la popor cu sfaturi înțelepte și părintesci, ca să satisfacă de bună voie datoriei sale. Astfel a mijlocit ca fiii brănenilor, cari se retrăseseră pentru mai mulți ani dela obligământul militar, se nu mai fie persecutați nici ei nici părinții lor, iar contingențul de recrui să-l împlinescă clasa I de etate, ca cea mai tinără. Acésta se și întâmplă, și Brănenii, cari până atunci se retrăgeau de la miliție, la îndemnul părintelui Mețianu, se înrolau acum de bună voie.

În urma acestor merite pentru progresul comun, la recomandarea fericitului metropolit Șaguna, Maiestatea Sa actualul nostru monarch l'a distins cu „crucea de aur cu coronă”.

Fericitul Șaguna a recunoscut în parochul și protopresbiterul Ioan Meșianu pe unul dintre cei mai distinși bărbați ai bisericii, și de aceea a fost învitat a participa la toate adunările românești mai însemnate de pe acel timp, fie bisericești, fie naționale, începând dela sinódele eparchiale din 1860 și 1864, dela conferența națională a Românilor Transilvăneni din 1861, apoi dela fundarea „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”, până la congresul național ardelean în cauzele politice din 1863, și până la dieta din 1865 din Cluj, la care a fost ales ca deputat dietal.

Iar după reînvierea vechiei noastre metropolii ortodoxe române și reîntroducerea organismului ei pe bazele tradiționale constituționale (1868), îl aflăm ales deputat la toate sinódele și congresele naționale-bisericești și totodată ca membru al celor mai însemnate comisii și referent în multe din cele mai momentuoase afaceri. Biserica a destins priceperea și zelul său, alegându-l asesor pe viștea atât în consistoriul archidieceșan, cât și în cel metropolitan și anume în senatul strâns bisericesc.

La congresul național-bisericesc electoral, din 1873 a fost ales din partea consistorului metropolitan, după abdicarea episcopilor luați în combinațiune ca candidați la scaunul vacant, — de comisari și însărcinați cu onorifica misiune a conduce importantul act al alegerii de arhiepiscop și metropolit.

La 1874 fu ales din partea sinodului eparchiei Aradului de vicariu episcopesc și conducătoriu al afacerilor bisericești din districtul Oradiei-mari. În

acesta calitate participă în Octombrie 1874 la congresul electoral ținut după trecerea metropolitului Ivacicovici la scaunul patriarchal al conreligionarilor noștri Serbi din patrie, fiind ales împreună cu Dr. Paul Vasici, Iacob Bologa, Elie Floca și Ioan Bran de Lemény, în comisiunea pentru prezentarea alegerii de metropolit a episcopului dela Caransebeș Ioan Popasu, la Maiestatea sa, spre întărire. Nefiind alegerea întărită, congresul a continuat ședințele în Novembre și Decembrie a. a. și anume, după abdicarea comisariului candidat la scaunul vacant Miron Romanul, episcopul Aradului, sub conducerea vicarului Ioan Meșianu, carele a și introdus pe nou alesul arch. și metr. Miron și noul său post.

Părintele Meșianu abia așezat al postului vicarial, n'a întrelăsat a visita poporul, bisericile și școlile din o parte mare a districtului său consistorial, deși a trebuit într'un timp relativ scurt să facă multe călătorii la consistoriul metropolitan și congresele electorale ținute în Sibiiu. Acesta l'a făcut în curând cunoscut și tot odată plăcut numeroșilor săi credincioși. Ca vicariu a intrat în cinul monachal, fiind primit din partea egumenului mănăstirii dela Hodoș-Bodrog, archimandritul sârb Zsivcovici, acum în retragere.

În fruntea consistoriului dela Oradea-mare abia a stat 8 luni, căci la 3/15 Februarie 1875, sinodul eparchial al dieceșei Aradului, — considerând multele lui însușiri laudabile și activitatea-i bogată în succese frumoase, l'a ales Episcop, în locul episcopului Miron Romanul, care de curând trecuse la demnitatea de arhiepiscop și metropolit în Sibiiu.

(Va urma.)

Despărțirea solemnă.

— Raport telegrafic al „Telegrafului Roman”. —

Arad, 7 Martie n. 1899.

Act de profundă pietate s'a săvârșit astăzi în biserica catedrală din Arad.

Protopresbiterii, preoșimea, în număr cam la patru sute, și poporul eparchiot, cam la cinci mii, a venit să depună omagiile de pietate, recunoscînd și mulțumită, meritului său Episcop, acum Metropolitanul Meșianu.

După serviciul divin solemn, protopresbiterul Gurban a rostit o cuvîntare strălucită, espunînd operele neperitabile ale prelatului, care se desparte pentru ocuparea înaltei demnități metropolitane.

Între lacrimi de durere și bucurie ale mulțimei poporului, metropolitul răspundînd a mulțumit clerului, învățătorimii și poporului, prin un discurs pîntrînd, pentru iubirea arătată și în momentul despărțirii, ca totdeauna în decursul păstoririi sale, îndemnîndu-l a conserva această iubire Preasfințitului, sfînteii noastre biserici și instituțiilor noastre culturale, și împărțînd binecuvîntarea archierescă.

A fost însuflețitor întreg acest act de pietate.

Dela biserică întreg clerul și poporul adunat, l'a însoțit pre Preasfințitul la reședință, între însuflețite ovațiuni și urări „Să trăiască!”

Preasfinția Sa pleacă din Arad însoțit de iubirea și urările de bine ale diecesanilor săi.

Rămas bun.

— Din diecesa Aradului —

IOAN,

din îndurarea lui Dumnezeu episcop diecesan al Aradului, Orădii-mari, Ienopolei și a Halmagiului, precum și al părților adnexate din Banatul-Timișan.

Iubitului cler și popor eparchial: dar și milă dela Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Isus Christos!

Când prevedința divină, în sfaturile ei cele necuprinse de mintea noastră a chemat la Sine, pe bunul și prea demnul nostru Arhiepiscop și Metropolit Miron Romanul, totodată așa a binevoit a dispune, ca eu să fiu ales prin reprezentanții clerului și ai poporului nostru, și apoi întărit și de majestatea Sa preagloriosul nostru Împărat și Rege Francisc Iosif I, la înalta demnitate de Arhiepiscop și Metropolit al bisericii noastre naționale, din această iubită patrie.

Deși mulțumit cu pozițiunea mea de până acuma, nici acuma n'am căutat acea înaintare, precum n'am

căutat-o nici la alegerea mea de episcop, când me aflam mulțumit într'un oficiu modest departe de diecesa Aradului: ci din contră, și acuma ca și atunci, adeseori m'am rugat Domnului, în internul meu, să trecă dela mine acea sarcină grea, mai ales acuma la etatea mea înaintată; dar dacă prea bunul D-zeu totuși a binevoit a mă chema la aceea, nu m'am putut retrace, ca să nu păcătuiesc înaintea lui.

În urma acestora, avînd în curînd a mă despărți de voi, iubit cler și popor, între cari am fost aporpe 24 de ani, și cu cari am împărțit împreună bucurii și dureri, greutăți și neajunsuri, zilele bune ca și cele rele, câte au trecut peste noi; dîc avînd a mă despărți de voi, pe cari v'am păstorit cu toată îngrijirea și iubirea, și la a căror înaintare spre bine și fericire, am cugetat și am lucrat din ziua și noaptea: mai nainte de a face această mî simțesc datoriu a împlini o ferbinte dorință a sufletului meu, și a vă mulțumi tuturor din inimă, pentru dragostea cu care m'ați întîmpinat și pentru spriginul ce mi-ați tîns, în greaua mea chemare. Această mulțumire vi-o adresez tuturor, începînd dela venerabilii membri ai sinodului eparchial, dela onorabilii protopresbiteri, preoși și învățători, până la toți onorații noștri poporeni de ori-ce stare și pozițiune, rugîndu-vă pe toți să-mi păstrați și în viitoriu aceeași dragoste, și să-mi tîndeți și în chemarea mea cea nouă, același sprigin, asigurîndu-vă și din parte-mi, că și eu vă voi păstra dragostea de până acuma și voi fi tot cu aceeași îngrijire și de voi, precum am fost și în trecut.

Mi cade foarte greu această despărțire de voi, iubiților; mă mîngîiu însă, că prin depărtarea mea dintre voi, nu se alterează acea legătură canonică dintre noi, legătura cea nealterabilă a dragostei evanghelice, astfelîu că și în noua mea pozițiune, nu voi fi numai al celorlalți frați, ci și al vostru și al tuturor fraților noștri din întreaga metropolie. Și așa cea mare și sfîntă legătură a dragostei evanghelice dintre noi, nu se desface; ci eu o voi continua în tot restul zilelor vieții mele.

Mă mîngîiu, că în timpul cât am fost între voi, am lucrat din toate puterile mele la împlinirea misiunii mele. Voi înși-ve îmi sunteți martori, cum am lucrat la întărirea voastră în credința către D-zeu, la ținerea tot mai cu tărie la sfînta religiune strămoșescă; la lăfîrea învățăturii și culturii morale-religioase; la zidirea mai multor biserici; la sporirea și dezvoltarea școlilor noastre confesionale; la înființarea seminarului și alumnuelor ce se ved; la sporirea fondurilor și fundațiunilor și prin toate acestea la creșterea tot mai multor bărbați luminați și din națiunea noastră, cari se fie tot atîția luminători, conducători și

sprîjinitori ai clerului și poporului nostru, biserica noastră cea vie.

Dacă, și într'un cât voi fi satisfăcut așteptărilor voștre, această mai bine o știu D-zeu, carele cunoște nu numai cugetele, ci și puterile omului; dar apoi o știți și voi; iar dacă vă veți aduce aminte în ce stare erau lucrurile în diecesă, la venirea mea aici și dacă veți mai cugeta și la greutățile timpurilor, cari au trecut peste noi în cursul celor aproape 24 de ani ai archieriei mele, atunci și mai bine veți ști aprepia năsuințele mele.

Din parte-mi sunt liniștit în sufletul meu, că în tot decursul archieriei mele am lucrat din toate puterile, la apropierea tuturor a-lor noștri, tot mai de lumină și cultură, și prin acestea de bine și fericire, scopul suprem al omului. Dacă însă nu-mi, va fi succes a atinge această în aceea măsură, precum ași fi dorit și eu însu-mi din inimă, cauza pot fi nu numai greutățile timpului, dar și împregiurarea că de multe-ori n'am întîmpinat sprîjinul necesariu din toate părțile, de unde eram în drept a-l aștepta.

Cu asemenea mîngăieri mă despart de voi iubiților, și condus de dragostea și îngrijirea, ce am și în viitor spre voi; condus de cea mai ferbinte dorință, de a auzi și după mergerea mea de aici, că înaintați frumos în cele bune și tolosioare, vă sfătuiesc și prin această părintește, precum v'am sfătuit la toate ocaziunile, și prin toate scrierile mele pastorale către voi, să trăiți în pace, în dragoste frățească, și în bună înțelegere, atât voi între voi, cât și cu ceilalți compatrioți de altă limbă și religiune; să căutați cu îngrijire unul fie-carele de trebile și afacerile voștre; să țineți cu toată tăria la biserica străbună și la școla confesională. Căci biserica și școla sunt acele aședăminte sfinte, din cari isvorește binele și fericirea tuturor popoarelor, și așa și binele și fericirea noastră.

Prin biserică și școlă ne întărim tot mai mult în credința în D-zeu, și în dragostea creștină, în iubirea de D-zeu, în iubirea deapropelui; în iubirea de neam și de patrie, apoi ne dezvoltăm și ne luminăm tot mai mult puterile sufletești, și așa cu ajutorul lui D-zeu, și al deșteptării și luminării noastre, putem spera, să ajungem sîrte tot mai bună, și viitoriu tot mai îmbucurătoriu.

De aceea vă și pun la inimă să îngrijiți din toate puterile voștre, de acele aședăminte sfinte, adevă de biserică și școlă.

Spre scopul acesta vîind eu și din parte-mi a vă premerge și cu un modest exemplu, de interesul cel port față de acele aședăminte sfinte; dar totodată a vă și arăta tuturor, și mai ales preoților, că avem cu toți mare datorință a face și noi tot ce putem, nu numai cu cuvîntul, dar și cu fapta, pentru

biserică și școlă: înainte cu 20 de ani, vedînd de-o parte lipsa, iară de alta folosul unei tipografii diecesane, din banii mei am înființat tipografia noastră diecesană și am donat-o dieceșei cu reseră, ca atât valorea, cât și venitul ei, să-l pot închina unui scop de binefacere cel voi alege eu însu-mi.

Averea acelei tipografii a crescut până acuma la suma de peste 45000 fl. patruzeci și cinci de mii florini, cătră care afară de ce am mai dat la Seminar și alte scopuri de binefacere, mai adaugînd eu și acuma, din cruțarea mea, 10,000 fl. adevă de ce mii florini în bani gata depuși la cassa consistorială, întrîga această avere de peste 55000 fl. cîndeci și cinci de mii floreni, o destinez de fond nealienabil diecesan, din al cărui venit să se ajutoreze bisericile sêrace din diecesa Aradului, la zidiri și înzestrarea lor cu cele necesarii, după dispozițiunile ce voi face eu într'o scrisore separată, cătră veneratul Consistoriu de aici.

Din acestea învederînd, că venitul tipografiei, dela înființarea ei până astăzi a fost, precum va fi și în viitor, al iubitului nostru popor, pentru a-se ajutarea la zidirea bisericilor: este datorința noastră a tuturor a sprîjini aceea tipografie diecesană, căci prin ea sprîjinim poporul la zidirea bisericilor sêrace.

Cătră acestea mai donez dieceșei și modesta mea bibliotecă.

Ași fi dorit din inimă iubiților, să fi putut face daruri și mai mari; dar n'am ajuns a face această din cauza că dotațiunea mea, până în ziua de azi este tot cea veche din timpul de mai nainte; tot aceea ce au avut-o și fericirii mei predecesori; ba, la regularea în casării prin consistoriu, am mai resignat la o parte și din aceea, pe seama fondului sidoxial.

Cu acestea încredințîndu-vă pre toți, mari și mici, bogați și sêraci, bu-nevoitenței prea bunului D-zeu, și înplorînd din adîncul sufletului meu, binecuvîntarea Cerului asupra voastră, asupra caselor și familielor voștre, acum și într'un mulți ani fericiti, am rămas și mai departe,

Arad, în 18 Februarie 1899.

Al Vostru

de tot binele voitor Episcop
Ioan Meșianu, m. p.

Festivitățile de instalare.

Consistorul archidieceșan, după-cum suntem informați, a luat toate măsurile, ca fruntașii noștri, cler și popor, să aibă știre pozitivă despre timpul sosirii Escelenției Sale I. P. S. Domn Arhiepiscop și Metropolit Ioan Meșianu la reședința Sa, și nu ne îndoiim că iubitul prelat, fiu al archidieceșei, așteptat cu atîta dragoste, va fi întim-

pinat cu căldură din partea fiilor săi sufletesci.

Ovațiuni mai imposante în parcursul drumului spre Sibiu, i-se vor face la Vințul-de-jos, din partea protopopiatului Albei-Iulie, la Sebeș, Mercuru unde va petrece de Mercuri sêra până Joi dimineața 9 Martie n. la casa ospitală a protopopului nostru Ioan Droc și la Seliște acest centru frumos românesc și ortodox, care de-apururea a escalat în credință și alipire către legea noastră și către capii bisericei noastre.

Primirea cea mai strălucită însă va fi la Sibiu.

Dela loc competent aflăm că s'au luat toate măsurile, ca capul bisericei să fie primit cu toate onorurile cari se cuvin bărbatului, care numai în virtutea meritelor și muncii s'a înălțat până la cel mai înalt grad ierarhic în biserica ortodoxă, din preot de mir ce a fost.

Dăm aici următoarele amănunte despre festivitățile primirii:

1. Precis la 12 ore din zi, Joi în 9 Martie st. n. pornește conductul de trăsuri dela reședința arhiepiscopescă sub conducerea Preacuvioșiei Sale D-lui vicar arhiepiscopesc Dr. Ilarion Pușcariu, cu membrii consistorului arhiepiscopesc și inteligența fruntașă din Sibiu, prin strada-Morii, strada-Cisnădiei, piața mare și strada gimnasiunii spre promenadă la gară.

2. Consistoriul arhiepiscopesc, onorații români din Sibiu, primarul Sibiiului, și alte autorități, precum reprezentanții presei, se posteză pe peronul gării Sibiu — și la sosirea trenului vicariul arhiepiscopesc salută pe mult doritul și așteptatul cap al bisericei, în numele consistoriului, iar primarul orașului Sibiu Dl Drotleff în numele tuturor locuitorilor din Sibiu.

3. Preoțimea din protopresbiteratul Sibiu, Avrig, Făgăraș, Agnita, sub conducerea protopopului Sibiiului P. On. Domn Ioan Papiu parte se va posta pe peronul gării parte afară de localitățile gării — și dimpreună cu poporul nostru fruntaș, cu învățătorii noștri din frunțașele comune: Reșinari, Avrig, Boița, Poplaca, Ocna Sibiiului, Sadu ambe suburbiile Sibiiului, vor forma în două părți spalir, printre care va trece trăsura de gală cu Arhiepiscopul și Metropolitul cu cei 10 onorații din suita sa, dela Arad, cu membrii consistorului arhiepiscopescan, corpul profesoral al seminarului, onorații din Sibiu, și alte deputațiuni din afară.

(Ordinea aici o va ținea un comitet dintre elevii seminarului nostru, puși la dispoziția D-lui I. A. de Predea, presidentul festivităților de instalare.)

4. Tinerimea seminarului nostru „Andreian“, elevii ortodoxi dela ambele gimnasii școlile normale etc. se vor posta înaintea reședinței arhiepiscopesti din strada Măcelarilor spre Parc și strada Morei, sub conducerea profesorului Dr. Ioan Stroia, și vor aștepta aici sosirea înaltului prelat.

5. Conductul pornește direct spre strada Gușteriței și de aci va sufla pe sub treptele Oceli în piața mică, pe sub turnul cel vechi în piața mare, strada Cisnădiei, strada Morei și se va opri la reședință, unde se va prezenta mai întâi consistoriul arhiepiscopescan, onorații din Sibiu și într'aceea poporul, care eventual va veni, în bună ordine, sub conducerea preoțimei până la reședința arhiepiscopescă ca și el să salute de binevenire pe capul bisericei.

Amănunte despre însuși actul instalării de Dnminecă, despre programul recepțiunilor, banchetul festiv, retragerea cu torțe, — vom da în numărul proximal de Joi.

Promovetur ut amoveatur. Ministrul-președinte Szell și-a început activitatea de a da din cale pedecile pentru o administrare drăpă, prin aceea, că pe antecesorul său b. Bănffy l'a înaintat din deputat întru membru al ca-

sei magnaților, denumindu-l de superintendant al Curții (Főudvarmester).

Primind această demnitate trebuie să-și depună mandatul de deputat în cameră, și astfel scapă Szell de un frondeur cu adevărat, și în cameră și în club și în un cerc electoral.

Să sperăm că purificarea se va continua și în creațiunea specială alui Bănffy, în cabinetul pentru naționalități, întemeiat de el, ca cel dintâi ministru președinte carele s'a lădat și și-a făcut virtute din șovinismul seu maghiar, pentru spionarea naționalităților și pentru răspândirea de sciri sensaționale prin presă, ad captandam benevolentiam in sus și în jos, întru aplicarea de măsuri nelegale contra „agitatorilor“ și tuturor instituțiilor naționale.

Să avanseze și pe Jeszenszky, și pe Jancsó Benedek, măcar de vice-regi în partibus infidelium. Misiunea lor nu mai încapă în programul lui Szell, de a guverna după lege, drept și dreptate.

Szell ca ministru de interne. În 4 l. c. s'a reprezentat personalul ministerului de interne, noului titular Coloman Szell.

În răspunsul ministrului la cuvântarea secretariului de stat Jakabfy Imre, se dicea între altele:

„Cea mai mică greșală ce se comite în administrațiune, este o rană pe corpul statului, care cu greu se mai poate cura, deci rog pe funcționari, ba și pretinde dela ei, ca afacerile să nu le rezolve după șablon și mecanice, ci să se identifice cu sfera lor de activitate și să lucreze cu suflet. Fie-care atât ce li se încredințează, reprezintă un mare interes al statului, fie-care piesă constituie eventual un rău esistent, o rană sfâșietoare, care trebuie vindecată.“

„Cu un fel de oboselă privește la datorințele sale pe acest teren, și-l supără că nu se poate dedica întreg pentru îndeplinirea acestei chiamări a sale, precum îi este obiceiul și precum i-ar placea.“

„Dacă totuși a primit sarcina aceasta, a făcut-o în credință, că corpul funcționarilor este compus din puteri de lucru vechi și probate.“

„Pretinde ca legile să se execute cu delaturarea a ori-ce influențări și protejări, fără nici o considerare, cu strictetă, punctual și conștient.“

Ôre acestui spirit mai nou în administrațiunea ungară, au să mulțumescă făgărășenii suspendarea vice-comitetului Kapocsányi!

Revistă Externă

Premii pe capete de Europeni.

Din China vin știri îngrijitoare.

Neliniștea printre creștini și misionari persistă în totă China. Ținutul Hu-Pe este în plină ferve. În Chan-Si, rebelii au proclamat că dau premii pentru capetele Europeanilor: 150 de taeli pentru un bărbat și 100 de taeli pentru femei!

În Han-Ku s'a descoperit o mare societate secretă compusă numai din tineri, și care pare a fi instrumentul partidului reformelor.

Tureii îngrijați.

O depeșă din Constantinopol către diarul „Le Temps“, anunță cu data de 26 Februar. n., că Sultanul a ordonat ca toate populațiile creștine să fie desarmate, și ca preoții și dascălii lor de școală, să fie riguros supravegheați, ca să se evite, pe cât e posibil, o răscoală la primăvară.

Crisa de guvern în Spania.

Primul ministru Sagasta și-a dat în 1 Martie demisia în mâinile Reginei regente, după-ce i-a spus că nu poate rămâne la putere fără ca să disolve Camera.

Demisia i-s'a primit. Noul guvern s'a format deja.

Dela Asociațiune.

„Transilvania“ organul oficial al „Asociațiunii“ publică în partea oficială a numărului său mai nou, apărut la 1 Martie, următorul vrednic de atenție apel:

Cătră publicul român!

Comitetul central al Asociațiunii, în ședința sa din 26 Ianuarie a. c., a constatat cu plăcere: că numărul membrilor Asociațiunii, multămită însuflețirii cu care aceasta a fost primită în părțile ungurene și bănățene, și în urma constituirii noulor despărțăminte din aceste ținuturi, a început a se înmulți în măsură multămitoare și arată o constantă tendință de creștere.

Comitetul central vede în continua dezvoltare a interesului publicului nostru pentru Asociațiune, nu numai un semn de bunăvoință și de încurajare pentru vechia instituțiune ce conduce, ci mai ales o dovadă a priceperii și însuflețirii poporului român din patrie pentru interesele sale culturale.

Cu toate acestea trebuie să considere rezultatele obținute în anii din urmă numai ca un modest început pentru delaturarea stărilor de-adeptul compromițătoare, în cari s'a aflat Asociațiunea în cele dintâi trei decenii ale existenței sale. Căci chiar și numărul de astăzi al membrilor Asociațiunii, în vederea scopurilor mari și multe ce le urmăresce, nici pe departe nu stă în proporțiune cu forțele noastre și cu concursul, ce cu drept cuvânt ar putea să pretindă cea mai veche și apropiată mare societate culturală a unui popor de trei milioane suflete, dornic de cultură și cu pricepere pentru interesele sale culturale.

Comitetul central, conșcui de datorința sa: de a înrola toate forțele noastre la lucrarea pentru înaintarea poporului român pe calea civilizațiunii, adresează deci tuturor celor cari după starea și pozițiunea lor socială sunt puși în posibilitatea și astfel au datorința de a conlucra la realizarea scopurilor urmărite de Asociațiune, rugarea: să intre în șirul membrilor acesteia și să-și valideze întru ei influința lor de câștiga Asociațiunii, și în cercul lor de cunoscință, un număr cât se poate mai mare de membri și sprijinitori.

Jertfele, ce Asociațiunea le cere pe altarul cultului nostru național, sunt foarte modeste. În sensul §-lui 9 al statutelor:

1. Membru fondator al Asociațiunii este care plătește deodată cel puțin o sumă de fl. 200.—.

2. Membru pe viață, care plătește odată pentru totdeauna fl. 100.—.

3. Membru ordinar, sare plătește o taxă anuală de fl. 5.—.

4. Membru ajutător, care plătește o taxă anuală de cel puțin fl. 1.—.

Membrii fondatori, pe viață și ordinari, primesc gratuit foia Asociațiunii, revista „Transilvania“, care fiind îndeplinită noua organizare a biroului Asociațiunii, se va putea redigă în viitor cu mai mare îngrijire. Fasciculul „Transilvaniei“ pro Ianuarie 1899 se va trimite gratuit tuturor celor ce îl vor cere.

Din cele espuse se vede că cotizațiunile membrilor Asociațiunii au fost stabilite în sume atât de minime, încât e dată posibilitatea fie-cărui, chiar și celui ce trăiește în stările materiale cele mai modeste, de a se înrola la lucrarea pentru înaintarea culturală a poporului nostru. Și dacă toți aceia, cari vor putea, vor și voi să se achite de această datorință națională, Asociațiunea va putea ieși în viitor din cadrul îngust al activității sale de până-acum, și va putea da atențiunea și concursul necesar și altor mari și vitale interese culturale, ce până astăzi nu le-a putut ocroti.

Din ședința comitetului central al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“, ținută în Sibiu la 26 Ianuarie, 1899.

Dr. Ilarion Pușcariu,
vice-președinte.

Dr. Ilie Beu,
notar.

NOUTĂȚI

Fusiune ici, fusiune dincolo. În același timp când în patria noastră se vestește ca fapt împlinit reintarea disidenților partidului liberal, în partidul pe care-l părăsiseră, ba chiar și fusiunea naționaliștilor, — vine din București o știre similară. „Timpul“ de Vineri are următoarea notiță:

„Ni se afirmă din chiar cercuri drapeliste, că peste puține zile desființarea grupărei de la „Drapelul“ (în jurul căreia s'au grupat disidenții) va fi un fapt îndeplinit.

„Cei mai mulți dintre „Drapeliști“ se vor ralia pur și simplu la guvern, în speranța că vor fi realeși în viitoarele alegeri.

„Pușinii intransigenți vor trebui apoi să hotărască ce le rămâne de făcut.“

Și știrea n'am observat să se fi desmințit de cei pe care îi privea.

Expulsarea socialiștilor străini din România, urmăzând încă. Joia trecută au fost chemați la poliția Burureștilor d-nii B. Brănișteanu, redactor la „Adevărul“ și Albert Friedmann, corector la „Dreptatea“, spunându-li-se că sunt expulsați; Aceiași comunicare a fost făcută și lui David Iancu, lucrător tipograf.

Cei trei proscriși au dormit noaptea la poliție, iar dimineața au fost porniți spre graniță cu trenul de Predeal.

Expulsarea lor se decisese de-odată cu expulsiunile anterioare. Executarea a fost însă amânată din cauza neliniștei ce se produsese în urma primelor expulsări.

Se spune că expulsările vor continua la intervale mai lungi. Se dau și câte-va nume, printre cari ar fi iar căți-va țigariști.

Bucuria lui Dreyfuss. Diarul „Politique Coloniale“ anunță din Cayenne, că la 3 Ianuarie, când președintele tribunalului din Guyana s'a dus la Dreyfuss, în insula Dracului, și i-a predat un chestionar, la care avea să răspundă în 24 de ore, Dreyfuss a scos un lung strigăt de bucurie și a zis: „In sfârșit pot vorbi! In sfârșit nevinovăția mea se va dovedi!“

Primejdia căderii unui tunel. Se scrie din Elveția, că Consiliul federal a fost informat, că după avisul experților cari au examinat starea lucrărilor la Sasso-Rosso, situația este din cele mai amenințătoare. Se calculează că 400 de metri cubi de pământ sunt gata să cadă dintr'un moment într'altul și să astupe linia Gothard. Lucrările de susținere urmăzând fără întrerupere.

Reuniunea română de muzică din Sibiu.

Program pentru concertul, care se va da Mercuri în 8 Martie nou 1899 în sala dela „Musikverein“, cu bine voitorul concurs al domnișoarelor Olivia Bărdossy și Ottilia Schell.

Luceputul la 7 ore sêra.

1. Solia primăverii (Frühlingsbotschaft), piesă de concert pentru cor mixt și piano, de N. W. Gade.

2. Trei piese pentru piano:

a) Largo (D-moll) din sonata D-dur op. 10. Nr. 3 de L. van Beethoven.

b) Cătră primăvară (An den Frühling) op. 43. Nr. 6. Ed. Grieg.

c) Valse brillante (As-dur) de M. Moszkowsky.

3. Două duete pentru sopran și alt cu acompaniare de piano de A. Rubinstein.

a) Cântec de sêră.

b) Păsărelele.

4. Trei cântece vechi românești de G. Dima.

a) Scumpă dragă copilă;

b) Așa mi-a fost ursita;

c) Nu-i dreptate, nu-i.

5. Trei cântări pentru voce de alt cu acompaniare de piano:

a) Tu ești odichna, de F. Schubert.

b) Nu ștergeți lacrimi, de L. van Beethoven.

c) Cântecul păstorului de G. Dima.

6. Credo, din Missa C-dur op. 86. de L. van Beethoven.

Avis!

Reuniunea învățătorilor gr. or. din districtul Sibiiului în adunarea generală ținută la 6 Decembrie a. tr. în Sibiu a decis a abona 33 de exemplare din „Fôia Pedagogică“ cari apoi să se distribuie gratuit învățătorilor lipsiți, dar doritori de a o avea.

Drept aceea învățătorii, cari nu sunt în stare să aboneze numita foie, din al său, sunt prin acesta poftiți a se adresa comitetului central al „Reuniunii învățătorilor gr.or. din districtul Sibiiului“ pentru a primi un exemplar gratuit pro anul curent 1899.

Cei cari vor primi foia sunt obligați ca numerii să-i păstreze și la finea anului să-i doneze bibliotecii școlare din comună. Totodată cei cari se vor adresa comitetului central în acest scop, să alăture cererei o adeverință dela comitetul parohial despre starea materială în care se află.

Sibiu, din ședința comitetului central al „Reuniunii învățătorilor români gr. or. din districtul Sibiiului“ ținută la 12/24 Februarie 1899.

Dr. D. P. Barcianu,
preș.

Candid Popa,
secretar II.

Ad Nr. 26/1899 prot. [42] 1—3

Concurs repetit.

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia vacantă de clasa III. Ludișor în protopresbiteratul Făgărașului, se escrie prin acesta concurs nou cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Roman“.

Emolumentele împreunate cu acest post dau suma de 411 fl. v. a.

Concurenții au ași subșterne suplicele lor instruite conform legilor în vigóre subsemnatului oficiu protopresbiteral până la terminul sus indicat.

Oficiul prot. gr. or. al Făgărașului, în conșelegere cu comitetul parochial concernent.

Făgăraș, 23 Ianuariu 1899.

Iuliu Dan
prot.

Nr. 46 [37] 2—3

CONCURS.

Pe basa statutului organic §. 63 combinat cu §. 23 punct 5, și a regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter, votat de congresul național-bisericesc al metropoliei noastre sub Nr. prot. 136 din 1888, prin acesta conform ordinului Venerabilului Consistoriu archidieceșan din 12 Novembre 1898 Nr. 8120 Plen. se publică concurs pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul **Cetății de Pétră**.

Fiitorul protopresbiter ca atare va deveni totodată și paroch în locul central al tractului, anume în comuna bisericăscă Făuresci, conform conculsului congresual din 13/25 Octobree, 1881 Nr. 129, care parochie în present e ocupată.

Până când va intra în viață ameliorarea dotațiunei protopresbiterale, pusă în vedere prin conculsul sinodului archidieceșan din 5/17 Aprile, 1896 Nr. prot. 78, emolumentele împreunate cu acest post sunt:

a) Venitele protopresbiterale, anume: paușalul de cancelarie ce se dă din fondul archidieceșan Rudolfin, și taxele ce incurg pentru vizitarea comunelor tractuale, pentru procesele divorțiale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterale;

b) Venitele parochiei protopresbiterale de clasa a III-a din Făuresci.

Concurenții au să documenteze cualificațiunea prescrișă prin conculsul congresual Nr. 111 din 1888, și concursele lor instruite cu toate documentele necesare să le așternă Consistorului archidieceșan în restimp de 30 de zile dela publicarea acestui concurs în fôia „Telegraful Roman“, alăturând la documente și o tabelă de cualificațiune, după rubricile indicate în provocatul regulament congresual § 12.

Concursele intrate după espirarea terminului nu se vor lua în considerare.

Dat, din ședința comitetului protopresbiter al tractului: Cetății de pétră, ținută în Surduc-Copalnic, la 23 Ianuariu 1899.

Președinte: Notariu adhoc:
Teodor Șovrea, Ioan Dragomir.
adm. prot.

Nr. 297/898 [38] 2—3

Concurs.

Pentru ocuparea parochiei gr.-or. de clasa a III-a din Gernesiș cu filia Curtifaia, în tractul protopresbiter al Murăș-Oșorheiului, se escrie prin acesta concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroch — pe lângă locuință gratuită în casa parochială, provădută cu grădină și supraedificate economice, dau anual suma de 437 fl. 50 cr. v. a.

Informațiuni mai detaiate asupra acestei parochii se pot lua dela subsemnatul protopresbiter, ori la fața locului dela comitetul parochial.

Cererile concursuale, instruite conform §-lui 17 din „Regulamentul pen-

tru parochii“, să se așternă subsemnatului oficiu protopresbiteral în terminul deschis, căci la din contră nu se vor lua în considerare.

Murăș-Oșorhei, 3 Septembrie 1898.

Oficiul protopresbiter al gr.-or. al M.-Oșorheiului în conșelegere cu comitetul parochial.

Nicolau Maneguțiu,
protopresbiter.

Nr. 130/899 [39] 2—3

Concurs repetit.

Pentru ocuparea postului de paroch în comuna Boz, protopresbiteratul Mercurei, prin acesta se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Dotațiunea împreună cu acest post este 141 fl. 60. cr.

Reflectanții la acest post sunt avisați a-și înainta cererile de concurs, instruite conform normelor în vigóre, subsemnatului oficiu până la terminul susindicat.

Dela concurenți se așteptă a se presenta în o Duminecă sau sêrbătore la biserică pe lângă observarea §-lui 18 din „Regulamentul pentru parochii“, pentru a celebra și cuvânta.

Mercurea, la 11 Februaru 1899.

Oficiul ppresbiter al gr.-or. al Mercurei, în conșelegere cu respectivul comitet parochial.

Ioan Droc,
protopresb.

Nr. 50/899 [40] 2—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia de clasa II a Romoșel, protopresbiteratul Orăștiei, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post s'au satorit în ședința comitetului parochial din 18 Ianuarie 1899 cu suma de 608 fl. 85 cr. v. a. venit anual.

Reflectanții la acest post au ași așterne cererile concursuale instruite conform normelor prescise în terminul deschis — oficiului protopresbiter al subsemnat.

Orăștie, 11 Faur, 1899.

Oficiul protopresbiter al gr. or. în înșelegere cu comitetul parochial concernent.

Vasilu Domșa
protopresbiter.

Sz. 1204/99 [36] 3—3

Hirdetmény.

A nagyszobeni kir. törvényszék közlése, hogy Újgyház község határolásai ügyében Schuller János és neje által beadott kiigazítási kereset tárgyalására hatánapul folyó évi április hó 4-ik napját délelőti 10 órára az újgyházi községi irodába kitűzte.

Ezen tárgyaláson az utasítás 123. §-a értelmében az újgyházi határon érdekelt összes birtokosok azon figyelemzetéssel idéztetnek meg, hogy elmaradásuk a tárgyalás megtartását akadályozni nem fogja, és hogy az eljárás tárgyát képező körülményekre nézve annak befejezte után utólagos felszólamlásnak hely nem fog adatni. Nagyszobén, 1899 évi február hó 20-án.

A kir. törvényszék eljáró bírójától

Mihály,
kir. törvszki bír.

Din Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu, se pôte procura

Teoria Dramei

cu un tractat introductiv
despre frumos și artă,
de

Dr. Iosif Blaga,
profesor.

Prețul broș. fl. 1.80.

Cassa de păstrare, reuniune în Seliște.**Convocare.**

[41] 1—1

P. T. membrii „Cassei de păstrare (reuniune) în Seliște se convôcă la ședința

Adunării generale ordinare,

conform §-lui 15 din statutele reuniunei pe Duminecă în 7/19 Martie a. c. la 2 ore p. m. în sala cea mare a școlei rom. gr.-or. din Seliște pe lângă următorul

Program:

1. Raportul general al direcțiunei și propunerile acesteia.
2. Raportul consiliului de inspecțiune.
3. Staverirea bilanțului cu 31 Decembre 1898.
4. Modificarea unor §§-fi din statute.
5. Fixarea marcelor de prezență pentru membrii Direcțiunei și ai Consiliului de inspecțiune.
6. Alegerea Direcțiunei pentru durata de 3 ani.
7. Alegerea censiliului de inspecțiune conform §. 20.

Din ședința direcțiunei „Cassei de păstrare (reuniune) în Seliște, ținută la 4 Martie 1899.

Direcțiunea.

Bilanțul general pe al XV. an de gestiune 1898.**Contul bilanțului.**

ACTIVE.		PASIVE.	
	fl. cr.		fl. cr.
Cassa în număr	4389.56	Depunerile membrilor (capital social)	13000.—
Imprumuturi pe obligațiuni cu cav.	171106.—	Fondul de rezervă	29399.03
Imprumuturi hipotecare	150646.—	Fondul de binefaceri	15567.15
Cambii de bancă	20659.—	Depuneri spre fructificare	333153.58
Credite de cont curent	46737.85	Interese trans. anticipate pro 1899	3917.05
Efecte publice	42640.—	Cambii reescomptate	12250.—
Mobilier	fl. 575.93	Imprumuturi pe efecte	18000.—
după amort. de 10% fl. 57.59	518.34	Diverse conturi creditore	11531.60
Diverși debitori și interese transitoare restante	9223.39	Profit transpus din anul 1897	fl. 58.98
	445920.14	Profit net pro 1898 . fl. 9042.75	9101.73
			445920.14

Contul profitului și perderilor.

DEBIT.		CREDIT.	
	fl. cr.		fl. cr.
Interese:		Profit transpus din 1897	58.98
pentru depuneri spre fructificare	fl. 14711.75	Interese:	
pentru fondul de binefaceri	802.59	dela împrumut. pe oblig. cu caventi . fl. 13985.11	
pentru cambii reescomptate	1718.43	dela împr. hipotecare	10849.62
pentru împrumuturi pe efecte	853.20	dela cambii de bancă	2087.56
Spese:		dela credite de cont curent	2247.23
a) salare și marce de prezență	fl. 1853.80	dela efecte publice „	1837.71
b) imprimate, registre, porto, chirie fl. 847.89	2701.69	Provisiuni	1849.54
Contribuțiune:			
directă și 10% după int. la dep.	2968.77		
Amortisare din mobilier	57.59		
Profit transpus din 1897 fl. 58.98			
Profit net pro 1898 . fl. 9042.75	9101.73		
	32915.75		32915.75

Seliște, în 31 Decembre 1898.

Petru Drăgits m. p., **Dimitrie Roman m. p.,** **Constantin Hertia m. p.,**
vice-președinte. cassar. comptabil.

Membrii în direcțiune:

Dr. Nicolae Calefariu m. p. **Bucur Comșa m. p.** **Ioan Comșa m. p.**
Iordache Roșca m. p. **Dumitru Lăpădat m. p.** **Ilie Hociota m. p.**

Subsemnatul Consiliu de inspecțiune am examinat bilanțul present precum și contul profitului și al perderilor și le-am aflat în deplină consonanță cu registrele principale și auxiliare.

Dumitru Vulcu m. p. Mihail Ittu m. p. Petru I. Comșa m. p. Ioan Banciu m. p.